

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové ve věci

žalobce

L. K., narozený X

bytem P

zastoupený advokátkou Mgr. Barborou Kubinovou,

se sídlem Milešovská 6, Praha 3

proti

žalovanému

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy,

se sídlem Karmelitská 529/7, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 14. 7. 2014, č. j. MSMT-23139/2014-1,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 14. 7. 2014, č. j. MSMT-23139/2014-1, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Barbory Kubinové, advokátky.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 14. 7. 2014, č. j. MSMT-23139/2014-1, kterým byl podle ust. § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, potvrzen postup Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ve věci vyřizování žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 26. 5. 2014, vedené pod č. j. MSMT-19904/2014-1.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že dne 29. 05. 2014 byla ministerstvu doručena žádost žalobce o informace, datovaná ke dni 26. 05. 2014, kterou žalobce požadoval informace vyjadřující obsah všech informací poskytnutých od 1. 1. 2002 do 1. 5. 2014 Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy podle žádosti podle zákona o svobodném přístupu k informacím, případně poskytnutí plného znění takových informací, a to sdělením údajů umožňujících vyhledání a získání těchto informací dálkovým přístupem.
3. Dopisem ze dne 02. 06. 2014, č. j. MSMT-19904/2014-1, ministerstvo žadateli oznámilo, že zveřejňuje informace umožňující dálkový přístup, informace o poskytnutých informacích v jiné než elektronické podobě a informace o poskytnutí mimořádně rozsáhlých informací na svém webu pod tímto odkazem <http://www.msmt.cz/ministerstvo/anotace-zadosti-a-jejich-vyrizeni>. Pod tímto odkazem lze nalézt pouze informace od roku 2012 a dále, jelikož v roce 2011 z důvodu rekonstrukce webu poskytovatele došlo k zneplatnění původního odkazujícího linku, o kterém nás poskytovatel neinformoval, proto byl vytvořen pracovníky ministerstva nový link, na kterém jsou zveřejněny poskytnuté informace od roku 2012.
4. Dne 18. 06. 2014 bylo ministerstvu doručeno podání ze dne 16. 06. 2014, nazvané „stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace“, v němž žadatel namítl, že postupem ministerstva mu požadované informace nebyly vůbec poskytnuty a nebylo ani vydáno rozhodnutí o odmítnutí, když příslušná sekce internetových stránek neobsahuje požadované informace poskytnuté v rozhodném období, ale pouze seznam odkazů označených dle čísel jednací, pod kterými jsou k jednotlivým řízením o žádostech o poskytnutí informací uvedeny jen den doručení žádosti, číslo jednací, pod kterým je řízení vedeno, obecné vymezení předmětu žádosti, den zaslání odpovědi na žádost. Žadatel také nesouhlasil s tím, že ministerstvo mu neposkytlo informace o informacích poskytnutých na žádost o svobodném přístupu k informacím před rokem 2012.
5. Ministr rozhodl o stížnosti s tím, že žadatelovu výtku, že „*informace v příslušné sekci nejsou zveřejňovány v zákonném rozsahu (resp. že odkaz na tyto informace nemůže poskytnout z důvodu jejich neexistence, což lze vzhledem k totožnosti druhu informací poskytovaných ve vztahu k jiným žádostem vztáhnout i na informace zveřejňované o dalších žádostech)*“ a že MŠMT povinnost

zveřejňovat obsah poskytnutých informací do 15 dnů od poskytnutí informací na žádost zveřejní povinný subjekt informací způsobem umožňujícím dálkový přístup neplnilo do podání jeho žádosti ze dne 28. 04. 2014, č. j. MSMT-15888/2014-1, za nedůvodnou, jelikož z namátkou vybraných odkazů uvedených na webu MŠMT na adrese <http://www.msmt.cz/ministerstvo/anotace-zadosti-a-jejich-vyrizeni> je patrné že tuto povinnost MŠMT plnilo od roku 2012 a plní stále.

6. Ministr měl dále za to, že poskytnutí informace, ač negativní (prohlášení o zneplatnění původního linku odkazujícího na zveřejněné informace před rokem 2012) je také poskytnutím informací, ve smyslu žadatelovy žádosti, a proto není třeba vydávat rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace dle ust. § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím.
7. Dále ministr ke stížnosti uvedl, že není možné, aby informace dle ust. § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím byly na webu zveřejněny do nekonečna, jelikož velikost webových stránek není neomezená. Pro určení minimální doby, po níž je nutné informace zveřejnit, se jako nejpřípadnější východisko jeví aplikace povinnosti v ust. § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s ust. § 18 téhož zákona, který upravuje lhůtu pro zveřejnění výroční zprávy. Informace poskytnuté na základě žádostí by proto měly být dostupné minimálně po dobu, po kterou musí být zveřejněna výroční zpráva, v níž jsou tyto žádosti vykazovány.
8. Ministr proto neshledal důvod pro postup dle ust. § 16a odst. 6 písm. b) nebo písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím, žadatelovu stížnost ze dne 16. 06. 2014 shledal za nedůvodnou a postup MŠMT v řízení o žádosti o poskytnutí informací v souladu s ust. § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím potvrdil.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

9. Žalobce v žalobě namítal, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelné, jelikož z něj nevyplyvá, jaké odkazy namátkou ministr vybral a jaké informace se pod těmito odkazy nacházely. Ovšem i bude-li přihlédnuto pouze k období od roku 2012, za nesplnění poskytnutí informací požadovaných v žádosti lze považovat stav, kdy se v příslušné sekci internetových stránek nenachází požadované informace byť jen o jediné informaci poskytnuté MŠMT podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jelikož předmětem žádosti bylo sdělení údajů umožňujících dálkový přístup ke všem poskytnutým informacím, resp. k jejich obsahu. Informace o některých poskytnutých informacích v příslušné sekci internetových stránek MŠMT sice vyhovují požadavku žalobce, avšak jde jen o zcela zanedbatelné množství. Drtivá většina informací uvedených v příslušné sekci internetových stránek MŠMT však není informacemi, které požadoval Žalobce. K tomu žalobce označil jako důkazy obsahy (informace) nacházející se pod veškerými odkazy uvedenými v příslušné sekci internetových stránek MŠMT (<http://www.msmt.cz/ministerstvo/anotace-zadosti-a-jejich-vyrizeni>), které zároveň navrhl k provedení soudem jako důkazů.
10. Dále žalobce namítal, že obsahem informace je alespoň její souhrn, který musí zachycovat podstatu této informace. Nemusí se tedy jednat o doslovný přepis informace, ale alespoň o

její parafrázi, a zachována musí být podstata sdělení. Z informací obvykle uvedených pod odkazy umístěnými v příslušné sekci internetových stránek MŠMT však nelze nijak zjistit, jakou informaci MŠMT poskytlo, jelikož v nich není o informacích poskytnutých na žádosti uvedeno vůbec nic.

11. V příslušné sekci na internetových stránkách MŠMT, na kterou odkázalo MŠMT v písemnosti č.j. MSMT-19904/2014-1, se navíc nacházejí za rok 2013 údaje pouze o asi polovině odpovědí na žádosti. I pokud by tedy informace nacházející se pod odkazy v příslušné sekci internetových stránek MŠMT vyhovovaly svým rozsahem žalobcově žádosti, tak například za rok 2013 se v ní nenachází asi polovina informací požadovaných v žádosti.
12. Žalobce rovněž nesouhlasil s názorem ministra, že povinnost poskytnout informace na žádost splnilo MŠMT ve vztahu k období před rokem 2012 sdělením, že byl zneplatněn původní „odkazující link“ poskytovatele, a proto došlo k „vytvoření nového linku“, na kterém jsou poskytnuty pouze informace od roku 2012, jelikož se jedná také o poskytnutí informace, ač negativní, a tudíž není třeba vydávat rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace dle ustanovení § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím.
13. Podle zákona o svobodném přístupu k informacím vyhovění žádosti nelze chápat jinak, než poskytnutí informací, které jsou žádostí požadované. Nelze-li poskytnout informace, je povinností povinného subjektu rozhodnout o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Je tedy zřejmé, že jelikož MŠMT neposkytlo žalobci údaje umožňující vyhledání a získání předmětných informací dálkovým přístupem, nepochybně mu neposkytlo jím požadované informace a v takovém případě mělo postupovat dle ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.
14. Žalobce dále zdůraznil, že i při neexistenci informace musí povinný subjekt vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti, neboť jinak by se žadatel domáhat poskytnutí takových informací. Neexistence informací totiž ještě neznamená, že povinný subjekt nemá povinnost požadované informace žadateli poskytnout, tedy je vytvořit.
15. Není sporu o tom, že je podle ust. § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím je povinností MŠMT zveřejňovat informace poskytnuté na základě žádosti o svobodném přístupu k informacím (popř. vyjádřit jejich obsah) způsobem umožňujícím dálkový přístup, takže ministerstvo bylo povinno takovými údaji disponovat a pokud neexistují, bylo jeho povinností požadované informace vytvořit.
16. Pokud jde o zneplatnění údajného odkazujícího linku (patrně hypertextového odkazu), žalobce uvedl, že zneplatnění odkazu neznamená ztrátu dat uložených na serveru, ale pouze nemožnost přístupu k těmto datům prostřednictvím internetu (k čemuž právě slouží onen odkaz). Stačilo by tedy původní hypertextový odkaz obnovit, nebo k datům uloženým na serveru vytvořit jiný odkaz. Sporné však je, zda před rokem 2012 byly na internetových stránkách MŠMT informace zveřejněny.
17. Konečně žalobce uvedl, že neobstojí ani argumentace, že z důvodu omezenosti velikosti „webových stránek“ není možné zveřejňovat informace po neomezeně dlouhou dobu, přičemž žalovaný s použitím ustanovení § 18 a § 5 odst. 1 písm. g) zákona o svobodném přístupu k informacím si „vyrobil“ lhůtu, po jejímž uplynutí není povinen informace uchovávat. Velikost místa na serverech rozhodně nemůže být překážkou pro zveřejňování informací podle ust. § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Navíc místo,

kteřé tyto informace na serveru zabírají, je vzhledem k množství veškerých uchovávaných dat na serverech MŠMT zcela zanedbatelné. Zde žalobce poukázal na to, že v sekci aktuality (<http://www.msmt.cz/ministerstvo/aktuality>) se nachází více než 750 článků, které jsou obvykle mnohem obsáhlejší, než informace nacházející se pod odkazy o jednotlivých řízeních o poskytnutí informací, navíc obsahují i fotografie. První záznam v sekci aktuality s názvem „vítejte na nových stránkách“ je ze dne 21. 2. 2003, což nesvědčí o nedostatku místa na serverech MŠMT určených pro internetové stránky.

18. Zásadně pak žalobce odmítl argumentaci o užití lhůty pro zveřejnění výroční zprávy, kterou shledal zcela nesmyslnou.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odmítl všechny žalobní body. Poukázal na to, že ministr ve svém rozhodnutí uvedl odkazy, směřující na webové stránky ministerstva, kde jsou uveřejněny informace podle ust. § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Informace, které jsou zveřejněny pod uvedenými odkazy, jsou veřejně přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup a podporují tak tvrzení žalovaného o dodržení jeho povinnosti.

Přitom je zřejmé, jaké informace se pod těmito odkazy nacházejí. Žalovaný poskytl žalobci požadované informace zčásti sdělením příslušného odkazu na internetových stránkách žalovaného a ve zbylé části pak sdělením informací, jež jsou však negativního charakteru.

19. Dále žalovaný uvedl, že svoji zákonnou povinnost v souladu s § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím plní, když zveřejňuje předmětné informace na svých internetových stránkách, konkrétně pod odkazem <http://www.msmt.cz/ministerstvo/anotace-zadosti-a-jejich-vyrizeni>. Citované ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím však nestanoví, jak má doprovodná informace vypadat a jaké údaje musejí být zveřejněny. Žalovaný tedy uvádí údaj o čísle jednacím jednotlivé žádosti o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, údaj o dni, kdy byla tato žádost doručena žalovanému, údaj o datu, kdy byla požadovaná informace poskytnuta a údaj vymezující předmět žádosti o informace. Z těchto údajů je tedy zřejmý obsah požadovaných informací jednotlivých žádostí, pokud splňují zákonem stanovenou výjimku v § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.
20. Pokud jde o argumentaci žalobce odkazem na odůvodnění rozhodnutí žalovaného č. j. MSMT-15888/2014-2 ze dne 2. 6. 2014, žalovaný ji odmítl s tím, že se jedná o odlišnou situaci, než v jaké byla vyřízena žádost evidovaná pod č. j. MSMT-19904/2014-1.
21. Při jednání soudu dne 28. listopadu 2017 setrvali na svých skutkových i právních stanoviscích. Žalobce navrhl, aby soud zrušil rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy č.j. MSMT-23139/2014-1 ze dne 14.7.2014 a aby žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Pověřený zástupce žalovaného navrhl zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby.

22. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce dne 29. 5. 2014 podal u žalovaného Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, kterou se domáhal „poskytnutí informací vyjadřujících obsah všech informací poskytnutých od 1.1.2002 do

1.5.2014 Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy dle žádostí podle zákona o svobodném přístupu k informacím, případně poskytnutí plného znění takových informací, a to sdělením údajů umožňujících vyhledání a získání těchto informací dálkovým přístupem. Výslovně uvádím, že pokud se veškeré požadované informace nacházejí souborně na jednom místě, ke kterému je umožněn dálkový přístup, postačí uvedení odkazu na místo, kde se požadované informace souborně nacházejí, nebo které obsahuje bezprostřední odkazy na místa, kde se veškeré požadované informace nacházejí. Nepožaduji tedy v takovém případě sdělení údajů umožňujících individuální vyhledání každé jednotlivé požadované informace.“

23. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy reagovalo na tuto žádost sdělením ze dne 2. 6. 2014, č. j. MSMT-19904/2014-1, jímž žalobce informovalo o tom, že „podle ust. § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím zveřejňuje informace umožňující dálkový přístup, informace o poskytnutých informacích v jiné než elektronické podobě a informace o poskytnutí mimořádně rozsáhlých informacích pod tímto odkazem na webu MŠMT:

<http://www.msmt.cz/ministerstvo/anotace-zadosti-a-jejich-vyrizeni>.

Pod výše uvedeným odkazem naleznete pouze informace od roku 2012 a dále, jelikož v roce 2011 z důvodu rekonstrukce webu poskytovatele došlo k zneplatnění původního odkazujícího linku, o kterém nás poskytovatel neinformoval, proto byl vytvořen pracovníky MŠMT nový link, na kterém jsou zveřejněny poskytnuté informace od roku 2012.“

24. Na toto vyřízení své žádosti žalobce reagoval stížností ze dne 18. 6. 2014, v níž namítl, že pod uvedenou webovou adresou se nenacházejí ani požadované informace, ani odkazy na požadované informace. Informace mu tak poskytnuty nebyly a nebylo ani vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Předmětný odkaz vede do sekce webových stránek žalovaného, kde se nachází pouze seznam odkazů označených podle čísel jednacích, pod nimiž jsou jednotlivá řízení o žádostech evidována, jež vedou obvykle k informacím o dni doručení žádosti, o čísle jednacím pod nímž je řízení vedeno, o obecném vymezení předmětu žádosti a o dni zaslání odpovědi na žádost. Žádná z těchto informací však nevyhovuje ust. § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Dále žalobce uvedl, že od data 3. 6. 2014 se pod odkazy v uvedené sekci webové stránky již požadované informace nacházejí. Poukázal též na to, že v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 2. 6. 2014, č. j. MSMT-15888/2014-2, žalované ministerstvo uznalo, že požadované informace nejsou v příslušné sekci zveřejňovány v zákonném rozsahu. Jestliže pak ministerstvo uvedlo, že informace o informacích poskytnutých na žádosti o svobodném přístupu k informacím před rokem 2012 neposkytlo, což odůvodňuje technickými potížemi, nesprávně nerozhodlo o odmítnutí poskytnutí informací, což je jeho povinností, vyplývající z ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.
25. Tuto stížnost vyřídil ministr školství, mládeže a tělovýchovy žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 14. 7. 2014, č. j. MSMT-23139/2014-1.
26. Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Z obsahu žádosti žalobce ze dne 26. 5. 2014 je nepochybné, že žalobce se domáhal sdělení údajů, umožňujících dálkovým přístupem vyhledat a získat informace, které vyjadřují obsah všech informací poskytnutých ministerstvem v době od 1. 1. 2002 do 1. 5. 2014 na základě žádostí podle zákona o svobodném přístupu k informacím, případně poskytnutí plného znění takových informací. Zdůraznil přitom, že pokud se takové informace

nacházejí souborně na jediném místě, ke kterému je dálkový přístup, postačí mu uvedení odkazu na takové místo, odkud si požadované informace opatří.

27. Žalovaný tuto žádost vyřídil sdělením ze dne 2. 6. 2014, v němž žalobci sdělil adresu webové stránky na které se nacházejí odkazy na dříve poskytnuté informace, ovšem s tím, že tam lze nalézt jen informace od roku 2012, protože z důvodu zásahu třetí osoby nejsou dřívější informace dostupné. Ministr školství, mládeže a tělovýchovy svým rozhodnutím tento způsob vyřízení aproboval.
28. Městský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy bylo vydáno v rozporu se zákonem.
29. Soud především přisvědčil žalobci v tom, že odkaz na webovou stránku Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy <http://www.msmt.cz/ministerstvo/anotace-zadosti-a-jejich-vyrizeni> nevyhovuje podmínkám stanoveným v ust. § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění platném do 9. 9. 2015.
30. Podle ust. § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím *do 15 dnů od poskytnutí informací na žádost povinný subjekt tyto informace zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. O informacích, poskytnutých v jiné než elektronické podobě, nebo mimořádně rozsáhlých elektronicky poskytnutých informacích postačí zveřejnit doprovodnou informaci vyjadřující jejich obsah.*
31. Z citované normy je tedy zřejmé, že povinný subjekt je povinen informaci poskytnutou v elektronické podobě zpřístupnit veřejnosti dálkovým přístupem, přičemž jde-li o informaci mimořádně rozsáhlou anebo poskytnutou jinou než elektronickou formou, musí zveřejnit doprovodnou informaci vyjadřující jejich obsah.
32. Jestliže žalobce namítal, že odkazy na webové stránky ministerstva nevedou na místa, kde se nachází doprovodná informace vyjadřující *obsah* informací dříve poskytnutých, pak mu musel dát soud za pravdu.
33. Při jednání dne 28. listopadu 2017 soud provedl důkaz prozkoumáním tří webových stránek, nacházejících se pod odkazy, jež soud namátkou vybral ze seznamu, který v části III. své žaloby uvedl žalobce (na šesté straně žaloby), a to jmenovitě
 - <http://www.msmt.cz/ministerstvo/msmt-4566-2014>
 - <http://www.msmt.cz/ministerstvo/msmt-1524-2014>
 -
 - <http://www.msmt.cz/ministerstvo/msmt-376-2014>

Pod těmito odkazy se však informace vyhovující požadavkům formulovaným v ust. § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím nenacházejí.

34. Na označených webových stránkách lze totiž nalézt pouze informace o tom, kterého dne byl ministerstvu žádost doručena, pod jakým číslem jednacím je evidována, čeho se žádost týkala a kterého dne byla žadateli zaslána odpověď.
35. Naprosto tam však absentuje *informace vyjadřující obsah* poskytnutých informací, protože ministerstvo tam neuvádí nic o tom, jaké *konkrétní* informace byly poskytnuty, a to ani v jakkoliv obecné poloze. Z údaje o tom, kdy byla žádost doručena, čeho se týkala a kdy

byla žadateli odeslána odpověď, se nijak nelze dozvědět nic o tom, co bylo žadateli odpovězeno.

36. Městský soud proto konstatoval, že nejméně v třech výše označených případech nebyla žadateli poskytnuta ta informace, kterou ve své žádosti ze dne 26. 5. 2014 požadoval, neboť na odkazovaných webových stránkách se takové informace nenacházejí. Toto zjištění dostačuje k přijetí závěru, že žalobcova žádost nebyla vyřízena v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.
37. Žalobce dále namítal, že zákonu nevyhovuje vyřízení jeho žádosti a následné stížnosti ani v tom, že ohledně informací o vyřízení žádostí do roku 2012 mu nelze vyhovět, jelikož původní link na příslušnou webovou stránku byl bez zavinění ministerstva zneplatněn a ministerstvo k nim přístup nemá. Též této žalobní námitce musel soud vyhovět.
38. Z výše citovaného ust. § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím je nesporné, že každý povinný subjekt, tedy i Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, je povinno zajistit, aby informace poskytnuté na žádost byly zveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup. Pokud tedy v době od účinnosti této povinnosti ministerstvo poskytlo informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, je jeho povinností takto poskytnutou informaci zpřístupnit. Této povinnosti se nemůže zprostit ani poukazem na technické, organizační nebo administrativní překážky anebo poukazem na zásah třetí osoby.
39. Jestliže tedy Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy shledalo, že informace o informacích poskytnutých na žádost v roce 2012 a dříve nejsou z jakéhokoli důvodu přístupné tak, jak ukládá zákon o svobodném přístupu k informacím v ust. § 5 odst. 3, bylo jeho povinností tento zákonu odporující stav bez odkladu odstranit a informace opět zpřístupnit. Jistě lze přihlídnout k tomu, že takové uvedení věci do původního stavu může vyžadovat zvýšené náklady a že zabere potřebný čas, avšak z vyjádření žalovaného nijak nevyplývá, že k takové rekonstrukci vůbec hodlal přistoupit. Žalovaný se tedy spokojil s prostým konstatováním, že k informacím před rokem 2012 nemá přístup a že je tomu tak dosud, aniž by dal jakkoliv najevo, zda a jak, resp. kdy bude tento zákonu odporující stav odstraněn.
40. Soud musel vyhovět žalobci též ohledně námitky proti názoru žalovaného, že informace o zveřejněných informacích nelze zveřejňovat neomezeně dlouhou dobu, a to s ohledem na omezenou kapacitu webových stránek.
41. Rovněž tento názor ministra školství, mládeže a tělovýchovy není v souladu s ust. § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Tato norma nijak nestanoví, po jak dlouhou dobu mají být informace o poskytnutých informacích zveřejněny, což podle názoru soudu znamená právě to, že musí být zveřejněny stále, resp. přinejmenším do doby, než bude případně jinou právní úpravou stanoveno jinak. Jelikož dosud tedy jinak stanoveno není, nezbyvá než mít za to, že povinné subjekty, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v to počítaje, jsou povinny učinit taková organizační a technicko-hospodářská opatření, aby tuto povinnost mohly plnit. Žalovaný neuvedl nic o tom, proč by právě tento ústřední orgán státní správy neměl dostatek potřebných prostředků k tomu, aby mohl zveřejňovat.
42. V souvislosti s tím pak musel městský soud přisvědčit žalobci i ohledně nesprávnosti názoru ministra školství, mládeže a tělovýchovy o tom, že zveřejňování informace o

poskytnutých informacích lze časově omezit, přičemž lze postupovat obdobně jako při zveřejnění výroční zprávy za předcházející kalendářní rok o činnosti v oblasti poskytování informací podle ust. § 5 odst. 1 písm. g) zákona o svobodném přístupu k informacím.

43. Ministr školství, mládeže a tělovýchovy k tomu učinil úvahu na straně 4 dole svého rozhodnutí, avšak jeho argumentaci soud považuje za pouhou spekulaci, navíc s prvky libovůle.

Je totiž zřejmé, že tato úvaha je motivována právě snahou opatřit si důvody pro omezení doby, po kterou by Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zveřejňovalo informace o poskytnutých informacích. Ani z ust. § 5 odst. 3, ani z ust. § 18 zákona o svobodném přístupu k informacím žádné takové časové omezení nevyplývá, a nijak není v těchto normách vyjádřeno, že by pravidla pro zveřejňování výročních zpráv bylo možno v jakémkoliv směru použít pro zveřejňování informace o poskytnutých informacích. Tuto souvislost tedy ministr školství, mládeže a tělovýchovy jen účelově vytvořil.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

44. Městský soud v Praze tedy po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, protože způsob, jakým Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vyřídilo žádost žalobce ze dne 26. 5. 2014, nevyhovoval normám zákona o svobodném přístupu k informacím, a pokud pak žalobce proti tomu brojil stížností podle ust. § 16a odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, nebylo možno jeho stížnosti nevyhovět a postup ministerstva schválit tak, jak v napadeném rozhodnutí učinil ministr školství, mládeže a tělovýchovy.
45. Soud proto žalobou napadené rozhodnutí podle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil a věc vrátil podle ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude ministr školství, mládeže a tělovýchovy podle ust. § 78 odst. 5 soudního řádu správního vázán výše vyslovenými právními názory soudu.
46. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci úspěch a jeho náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 3000 Kč a jednak z odměny advokátce za dva úkony právní služby po 3100 Kč, a ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty. Náhradu v celkové výši 11 228 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně Mgr. Barbory Kubinové, advokátky.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. listopadu 2017

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu